

Hær, til at beskytte vor Grænse. Vi ønsker blot 300 Ryttere. Her er altsaa alt andet udeladt, alle de Smaating, som ellers findes i Venstres Militærforslag, der er kun Tale om 300 Ryttere ved Grænsen, og det gaar saa vi andre føle Mennesker hen og kalder for Militarisme. Det er ikke Militarisme, siger det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensen med rene Ord, og Venstres Presse refererer det og spreder Referatet ud i mange Tusinde Eksemplarer, derved bidrager man til at forvirre Befolkningens Begreber med Hensyn til, hvad Venstre vil i militær Henseende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

I. A. Hansen: Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems Referat af det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensens Udtalelser. Sandsynligheden taler for, at det ærede Medlem har misforstaaet min Partifælle. Han har nemlig en Smule Humør, og saa vidt jeg kender det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, har han ikke Betingelser for at forstaa en Mand med Humør.

Til det ærede Medlem Hr. P. Munch skal jeg bemærke, at der ikke er forelagt mig noget Tal, der beviser, at de Tal, der er opført paa Finanslovsforslaget vedrørende Militærudgifterne, skulde være nedbragt med en halv Snes Millioner. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem i sine Beregninger tager Hensyn til det, der spares ved, at man midlertidig har vedtaget en Ændring gaaende ud paa, at kun Halvdelen af Styrken skal indkaldes. Det er en Ændring, som slet ikke har noget med den gamle Hærlov at gøre, som man skal ændre her, og de midlertidige Ændringer i Hærloven kan af militære Grunde, som selv det ærede Medlem vil respektere, slet ikke opretholdes.

Det ærede Medlem hævdede, at Valgene i 1920 fandt Sted paa to bestemte Spørgsmaal. Men saaledes holder man ikke Valg her i Landet paa to eller flere ganske bestemte Spørgsmaal, men paa Partiernes almindelige politiske Programmer og Standpunkter, og jeg vil hævde, at ingen Vælgere, hverken Meningsfæller eller Modstandere, har kunnet være i Tvivl om Venstres Stilling med Hensyn til Forsvarsspørgsmaalene. Til Slut vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. P. Munch, at naar han paa det Program, han er valgt paa, kunde bede Rigsdagen om saadan noget som 370 Millioner til ekstra-

ordinære militære Foranstaltninger, kan vi ogsaa forsvare paa det, vi er valgt paa, at gaa med til en klækkelig Nedskrivning af Militærudgifterne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Jeg tror, at vi skal holde os til det centrale i Sagen under denne Diskussion, nemlig: Vil Venstre gennemføre en Militærordning — en Ordning, der griber ind i Befolkningens Forhold, som maaske ingen anden — uden at give Vælgerne Lejlighed til paa en eller anden Maade at udtale sig derom? Nu kan det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen anstille Valgbetragtninger og hvad han vil. Han vover ikke at sige, at han ved med fuldkommen Sikkerhed, at der bagved det konservative Folkepartis og Venstres Forsvarsordning staar et Flertal af det danske Vælgerfolk, for det ved han ikke. Forholdet er saaledes, at der staar to store Grupper overfor hinanden, paa det nærmeste lige store; hvilken af dem der er størst, kan ingen sige. Naar en Sag af saa gennemgribende Betydning skal gennemføres som den, der her er Tale om, bør Venstre, der jo i 1920 talte om, at Vælgerne havde Krav paa at blive hørt, denne Gang sige: Nu vel, Vælgerne skal blive hørt, enten i Form af et Valg eller i Form af en Folkeafstemning, saaledes at den Ordning, der bliver gennemført, kan blive gennemført i Kraft af et Flertals Villie. Det er det centrale. Naar man saa siger: vi er nødt til at skynde os af Hensyn til Udgifterne, byder der sig her en Lejlighed, hvor man kan skaffe Pengene og dog vente, til Vælgerne bliver spurgt. Dette, at man søger at undgaa, at Vælgerne bliver spurgt ved en Lejlighed som denne, og at man ønsker at gennemføre en saadan Sag uden at vide, om man har et Flertal bag sig, stiller Venstres Indignation i 1920, da de talte om, at Vælgerne skulde høres, i den rette Belysning. Her kan de blive spurgt ved et Folketingsvalg eller ved en Folkeafstemning; og i det mindste kan der dog gives Tid til, at Forslagene kan drøftes, i Stedet for at lade dem gennemføres saa forceret, som det er Meningen. Jeg henstiller derfor, at den ny Forsvarsordning ikke bliver gennemført, før Vælgerne faar Lejlighed til at udtale sig derom, at man ikke tager det med en Overrumpling uden at vide, hvor Flertallet er i denne Sag.